

---

vAlmIki rAmAyaNa bAlakANDa (ch 75,76)

——
वाल्मीकि रामायण बालकाण्ड

——
Document Information

Text title : vAlmIki rAmAyaNa bAlakANDa

File name : chp75_76.itx

Category : raama

Location : doc_raama

Transliterated by : Shrisha Rao shrao at dvaita.org May 16, 1996

Proofread by : Shrisha Rao shrao at dvaita.org May 16, 1996

Latest update : May 28, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 28, 2021

sanskritdocuments.org

वाल्मीकि रामायण बालकाण्ड

॥ ध्यान श्लोकाः ॥

शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं यतुर्भुजम् ।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ॥

सर्वविघ्नप्रशमनं सर्वसिद्धिकरं परम् ।

सर्वशुभप्रणेतारं वंदे विजयदं हरिम् ॥ ॥

यत्र यत्र रघुनाथकीर्तनं तत्र तत्र कृतमस्तकाञ्जलिम् ।

बाष्पवारिपरिपूर्णांशुं मारुतिं नमत राक्षसांतकम् ॥ ॥

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे ।

वेदः प्रायेदसादासीत् साक्षाद्रामायणात्मना ॥ ॥

आपदामपहर्तारं दातारं सर्वसम्पदाम् ।

लोकाम्बिरामं श्रीरामं भूयो भूयो नमाम्यहम् ॥ ॥

तद्गुणैः समाससन्धि यो गम् ।

सममधुरोपनतार्थवाक्यबद्धम् ।

रघुवरचरितं मुनिप्रणीतम् ।

दशशिरश्च वधं निशामयद्दधम् ॥ ॥

वैदेहीसलितं सुरद्रुमतले लैमे मलामण्डपे ।

मध्ये पुष्पकमासने मणिमये वीरासने सुस्थितम् ।

अत्रे वाययति प्रभञ्जनसुतेतत्त्वम्मुनिभ्यः परम् ।

व्याख्यान्तं भरतादिभिः परिवृतं रामं भजे श्यामलम् ॥ ॥

वाल्मीकिर्मुनिसिंहस्थ कविता वनधारिणः ।

श्रुण्वन्नामकथानादं को न याति परां गतिम् ॥ ॥

हनुमानञ्जनासूनुः वायुपुत्रो मलाबलः ।

रामेष्टः कृष्युणसम्भः पिङ्गाक्षोऽमितविक्लमः ॥ ॥

उदधिक्रमणश्चैव सीतासंदेश उरकः ।

लक्ष्मणप्राणदाता य दशग्रीवस्य दर्पडा ॥ ॥

महाव्याकरणोभोधि मंथमानसमंदरम् ।

कवयन्तं रामकीर्त्यां हनूमंतमुपास्महे ॥ ॥

वायुर्भामो भीमनादो मलूजः सर्वेशां य प्राणिनां प्राणभूतः ।

अनावृत्तिर्दृष्टिनां देहपाते तस्माद्वायुर्देवदेवो विशिष्टः ॥ ॥

ज्ञाने विरागे उरिभक्तिभावे धृतिस्थितिप्राणबलेषि योगे ।

बुद्धौ य नान्यो हनुमत्समानः पुमान् कदाचित् क्वचकश्च नैव ॥ ॥

वातेन कुन्त्यां बलवान् स जातः शूरस्तपस्वी द्विषतां निहंता ।

सत्ये य धर्मे य रतः सदैव पराक्रमे शत्रुभिरप्रधृष्यः ॥ ॥

मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतांवरिष्ठम् ।

वातात्मजं वानरयूथमुभयं श्रीरामदूतं शिरसा नमामि ॥ ॥

उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः ।

आदाय तेनैव ददाड लड्डुं नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयम् ॥ ॥

आञ्जनेयमतिपाटलाननं काञ्चनाद्रिकमनीयविग्रहम् ।

पारिजाततरुमूलवासिनं भावयामि पवमाननंदनम् ॥ ॥

यः सर्वगुणसम्पूर्णः सर्वदोष विवर्जितः ।

प्रीयतां प्रीतयेवालं विष्णुर्मे परमः सुहृत् ॥ ॥

सूक्तिरत्नाकरे रभ्ये मूलरामायणार्णवे ।

विहरन्तो मडीयांसः प्रियंतां गुरवो मम ॥ ॥

बुद्धिर्बलं यशो धैर्यं निर्भयत्वं अरोगता ।

अजाड्यं वाक्पटुत्वं य हनूमत्स्मरणार्णवेत् ॥ ॥

॥ सङ्ख्य ॥

श्री सीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्री रामचंद्र प्रभोः

प्रसादेन अस्मच्छिन्तित सकलाभीष्टसिद्ध्यर्थं भार्गवविजयात्मक

श्रीमद्रामायणघट्टपारायणमलं करिष्ये ।

॥ अथ पञ्चसप्ततितमः सर्गः ॥

राम दशरथे रामो विर्यं ते श्रूयतेऽद्भुतम् ।
 धनुषो भेदनं यैव निम्बिलेन मया श्रुतम् ॥ १ ॥
 तद्दद्भुतमचिन्त्यं यं भेदनं धनुषस्त्वया ।
 तच्छ्रुत्वाऽमनुप्राप्तो धनुर्गृह्यापरं शुभम् ॥ २ ॥
 तद्विदं धोरसङ्काशं जामदग्न्यं मल्लङ्गुः ।
 पूजयस्व शरोर्यैव स्वबलं दर्शयस्व य ॥ ३ ॥
 तदलं ते बलं दृष्ट्वा धनुषोऽस्य प्रपूरणे ।
 द्धन्द्वयुद्धं प्रदास्यामि वीर्यश्लाघ्यस्य राघव ॥ ४ ॥
 तस्य तद् वयनं श्रुत्वा राजा दशरथस्तदा ।
 विषण्णवदनो दीनः प्राञ्जलिवर्षिक्यमब्रवीत् ॥ ५ ॥
 क्षत्ररोषात् प्रशान्तस्त्वं ब्राह्मणश्च मलयशाः ।
 बालानां मम पुत्राणामभयं दातुमर्हसि ॥ ६ ॥
 भार्गवाणां कुले जातः स्वाध्यायप्रतशालिनाम् ।
 सल्लस्राक्षे प्रतिज्ञाय शस्त्रं निक्षिप्तवानसि ॥ ७ ॥
 स त्वं धर्मपरो भूत्वा कश्यपाय वसुंधराम् ।
 दत्त्वा वनमुपागम्य महेन्द्रकृतकेतनः ॥ ८ ॥
 मम सर्वविनाशाय सम्प्राप्तस्त्वं मलामुने ।
 न यैकस्मिन् लते रामे सर्वे श्रुवामहे वयम् ॥ ९ ॥
 भ्रुवत्येवं दशरथे जामदग्न्यः प्रतापवान् ।
 अनादृत्यैव तद्वाक्यं राममेवात्यभाषत ॥ १० ॥
 एमे द्वे धनुषी श्रेष्ठे दिव्ये लोकाभिविश्रुते ।
 दृढे बलवती मुष्ये सुकृते विश्वकर्माणा ॥ ११ ॥
 अतिसृष्टं सुरैरेकं त्रयम्बकाय युयुत्सवे ।
 त्रिपुरघ्नं नरश्रेष्ठ भयं काकुत्स्थ यत्त्वया ॥ १२ ॥
 एतं द्वितीयं दुर्धर्षं विषणोर्दत्ते सुरोत्तमैः ॥ १३ ॥
 तद्विदं वैष्णवं राम धनुः परपुरञ्जयम् ।
 समानसारं काकुत्स्थ रौद्रेण धनुषा त्विदं ॥ १४ ॥

तदा तु देवताः सर्वाः पृथ्छन्ति स्म पितामहम् ।
शितिकण्ठस्य विषणोश्च बलाबलनिरीक्षया ॥ १५ ॥
अभिप्रायं तु विज्ञाय देवतानां पितामहः ।
विरोधं जनयामास तयोः सत्यवतां वरः ॥ १६ ॥
विरोधे य मलदुद्धमभवद् रोमलर्षणम् ।
शितिकण्ठस्य विषणोश्च परस्परजिगीषिणोः ॥ १७ ॥
तदा तु जृम्भितं शैवं धनुर्भीमपराङ्मम् ।
डुङ्गुरेण मलादेवः स्तम्भितोऽथ त्रिलोचनः ॥ १८ ॥
देवैस्तदा समागम्य सर्षिसङ्घैः सयारणैः ।
याचितौ प्रशमं तत्र जग्मतुस्तौ सुरोत्तमौ ॥ १९ ॥
जृम्भितं तद् धनुर्दृष्ट्वा शैवं विषणुपराङ्मैः ।
अधिकं मेनिरे विषणुं देवाः सर्षिगणास्तदा ॥ २० ॥
धनू रुद्रस्तु सङ्कुब्धो विदेहेषु मलायशाः ।
देवरातस्य राजर्षेः ददौ हस्ते ससायकं ॥ २१ ॥
ष्ठं य वैष्णवं राम धनुः परपुरज्जयम् ।
ऋथीके भाग्वि प्रादाद् विषणुः संन्यासमुत्तमम् ॥ २२ ॥
ऋथीकस्तु मलातेजाः पुत्रस्याप्रतिकर्मणः ।
पितुर्मम ददौ दिव्यं जमदग्नेर्मलात्मनः ॥ २३ ॥
न्यस्तशस्त्रे पितरि मे तपोबलसमन्विते ।
अर्जुनो विदधे मृत्युं प्राङ्गताः बुद्धिमास्थितः ॥ २४ ॥
वधमप्रतिशुभं तु पितुः श्रुत्वा सुदारुणम् ।
क्षत्रमुत्साद्यन् शेषात् जातं जातमनेकशः ॥ २५ ॥
पृथिवीं चाभिलां प्राप्य कश्यपाय मलात्मने ।
यज्ञस्यान्ते तदा राम दक्षिणां पुण्यकर्मणे ॥ २६ ॥
दत्त्वा महेन्द्रनिलयस्तपोबलसमन्वितः ।
श्रुतवान् धनुषो भेदं ततोऽहं द्रुतमागतः ॥ २७ ॥
तद्विदं वैष्णवं राम पितृपैतामहं मलत् ।

क्षत्रधर्मं पुरस्कृत्य गृहीष्व धनुरुत्तमम् ॥ २८ ॥

योजयस्व धनुःश्रेष्ठे शरं परपुरञ्जयम् ।

यदि शक्नोषि काकुत्स्थ द्रुद्धं दास्यामि ते ततः ॥ २९ ॥

॥ छत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये ॥

॥ बालकाण्डे पञ्चसप्ततितमः सर्गः ॥

॥ अथ षट्सप्ततितमः सर्गः ॥

श्रुत्वा तद् जामदग्न्यस्य वाक्यं दाशरथिस्तदा ।

गौरवाद्यन्त्रितकथः पितू राममथाब्रवीत् ॥ १ ॥

कृतवानसि यत् कर्म श्रुतवानस्मि भार्गव ।

अनुरुध्यामहे ब्रह्मन् पितुरानृण्यमास्थितः ॥ २ ॥

वीर्यहीनमिवाशक्तं क्षत्रधर्मोऽणु भार्गव ।

अवजानसि मे तेजः पश्य मेऽद्य पराक्रमम् ॥ ३ ॥

छत्युक्त्वा राघवः क्रुद्धो भार्गवस्य शरासनम् ।

शरं य प्रतिजग्राह उस्ताल्लघुपराक्रमः ॥ ४ ॥

आरोप्य तद्धनू रामः शरं सजयं यकार उ ।

जामदग्न्यं ततो रामं रामः क्रुद्धोऽब्रवीद्भयः ॥ ५ ॥

ब्राह्मणोऽसीति पूज्यो मे विश्वामित्रकृतेन य ।

तस्माच्छक्तो न ते राम मोक्तुं प्राणहरे शरम् ॥ ६ ॥

छमां पादगतिं राम तपोबलसमार्जितान् ।

लोकानप्रतिमान् वाते उनिध्यामि यद्विच्छसि ॥ ७ ॥

न ह्ययं वैष्णवो दिव्यः शरः परपुरञ्जयः ।

मोघः पतति वीर्येण बलदर्पविनाशनः ॥ ८ ॥

वरायुधधरं रामं द्रष्टुं सर्षिगणाः सुराः ।

पितामहं पुरस्कृत्य समेतास्तत्र सङ्घशः ॥ ९ ॥

गन्धर्वाप्सरसश्चैव सिद्धयाराणकिन्नराः ।

यक्षराक्षसनागाश्च तद् द्रष्टुं मलददम्बुतम् ॥ १० ॥

जडीकृते तदा लोके रामे वरधनुर्धरे ।

निर्वीर्यो जामदग्न्योऽसौ रामो राममुद्वैक्षत ॥ ११ ॥

तेजोऽभिहतवीर्यत्वात् जामदग्न्यो जडीकृतः ।

रामं कमलपत्राक्षं मन्दं मन्दमुवाच उ ॥ १२ ॥

कश्यपाय मया दत्ता यदा पूर्वं वसुंधरा ।

विषये मे न वस्तव्यमिति मां कश्यपोऽब्रवीत् ॥ १३ ॥

सोऽहं गुरुवच्यः कुर्वन् पृथिव्यां न वसेऽनिशम् ।

कृता प्रतिज्ञा काकुत्स्थ कृता भूः काश्यपस्य उ ॥ १४ ॥

तादृमां त्वंगतिं वीर उन्तुं नार्हसि राघव ।

मनोजवं गमिष्यामि महेन्द्रं पर्वतोत्तमम् ॥ १५ ॥

लोकास्त्वप्रतिमा राम निर्जितास्तपसा मया ।

जडि ताञ्छरमुष्येन मा भूत् कालस्य पर्ययः ॥ १६ ॥

अक्षयं मधुउन्तारं जानामि त्वां सुरोत्तमम् ।

धनुषोऽस्य परामर्शात् स्वस्ति तेऽस्तु परेतप ॥ १७ ॥

येते सुरगणाः सर्वे निरीक्षन्ते समागताः ।

त्वामप्रतिमकर्माणमप्रतिद्वन्द्वमाहवे ॥ १८ ॥

न येयं मम काकुत्स्थ व्रीडा भवितुमर्हति ।

त्वया त्रैलोक्यनाथेन यदहं विभुभीकृतः ॥ १९ ॥

शरमप्रतिमं राम मोक्तुमर्हसि सुप्रत ।

शरभोक्षे गमिष्यामि महेन्द्रं पर्वतोत्तमम् ॥ २० ॥

तथा ब्रुवति रामे तु जामदग्न्ये प्रतापवान् ।

रामो दाशरथिः श्रीमांश्चिक्षेप शरमुत्तमम् ॥ २१ ॥

स उतान् दृश्य रामेण स्वाँल्लोकांस्तपसाजितान् ।

जामदग्न्यो जगामाशु महेन्द्रं पर्वतोत्तमम् ॥ २२ ॥

ततो वितिमिराः सर्वा दिशश्चोपदिशस्तथा ।

सुराः सर्षिगणा रामं प्रशशंसुरुदायुधम् ॥ २३ ॥

रामं दाशरथिं रामो जामदग्न्यः प्रशस्य च ।

ततः प्रदक्षिणं कृत्वा जगामात्मगतिं प्रभुः ॥ २४ ॥

॥ छत्वार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये ॥

॥ बालकाण्डे षट्सप्ततितमः सर्गः ॥

॥ भारतीयरामायणमुप्यप्राशांतर्गत श्रीकृष्णार्पणमस्तु ॥

Encoded and proofread by Shrisha Rao shrao at dvaita.org

---

vAlmIki rAmAyaNa bAlakANDa (ch 75,76)

pdf was typeset on May 28, 2021

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

